

GDJE JE DANAS FILADELFIJSKA CRKVA?

Filadelfijska crkva u drugim crkvama

Nju ne treba tražiti među "velikim" imenima kršćanskih crkava.

Sjetimo se:

Isus govori o njoj kao progonjenoj i slaboj.

A progonjena je od svijeta i od formalnih "velikih" crkava.

"Evo, dovest ču neke iz sinagoge Sotonine - koji sebe zovu Židovi, a nisu, nego lažu..."

Ovaj biblijski redak se odnosi na one koji se pozivaju na pripadnost Božjem narodu, ali to nisu (sjetimo se da su kršćani dio ovog naroda po Novom Zavjetu). Samim tim ovi stoje na vratima i u javnosti prezentiraju sebe i svoju nauku kao mjerilo i lice onoga što propovijedaju kao Kristovu nauku, od čega su u stvarnosti drastično različiti, kao što Isus kaže u osvrtu na njihovu praksu i nauku u citiranom biblijskom dijelu.

Dalje, ovaj isti biblijski dio na drugom mjestu je ovako preveden:

"Evo, ja ču ih dati dovesti pokloniti se pred tvojim nogama, i prepoznat će oni da sam te ja volio. "

Dakle, neki iz ovih velikih crkava, oni koji su progonili vjernike Filadelfijske crkve, će biti prisiljeni pokloniti se pred ovom crkvom i tada će vidjeti da ono što su oni mrzili i proganjali u njoj, Isus je to volio.

A kako je Isus pobjednik, onaj tko hoće ući u tu pobjedu MORA se pokloniti pred Isusom, njegovom naukom, pred onim/a što je njegovo, a to znači i pred Filadelfijskom crkvom.

Dakle, gdje je danas filadelfijska crkva?

Ona je progonjena i rasuta "među narodima".

Ona je još uvijek anonimna i rasijana među velikim kršćanskim denominacijama, ali i otuđena od istih.

Ona je u njima opkoljena i stisnuta.

Filadelfijska crkva je dakle prisutna u ovim ovim denominacijama preko pojedinaca koji sami ne znaju za svoju pripadnost Filadelfijskoj crkvi, odnosno nisu svjesni da ne trebaju pripadati crkvama u kojima vlada kompromis i crkvama koje nisu sasvim jasne i objelodanjene u svom radu i nauci, niti prepozname kao svete u svojoj praksi i plodovima.

Postoji jedna židovska izreka koje se ne mogu sasvim sjetiti, ali jasno opisuje stanje današnje Filadelfijske crkve. Izreka kaže otprilike ovako:

U svakoj generaciji postoje 24 pravednika, ali ni oni sami ne znaju da su oni ti, niti znaju jedni za druge.

Dakle, upravo ovo je sadašnje stanje Filadelfijske crkve.

Ovi vjernici razmišljaju o odlasku iz kompromitiranih crkava, ali ne vide što bi dalje od toga. Biblija piše:

"Odvojite se moj narode i ja ču vas primiti...Ne dotičite ništa nečisto..."

Vjernici Filadelfijske crkve također i napuštaju izkompromitirane crkve, ali da li imaju snage i znanja opstati sami...? Da li su požurili sa tim izlaskom prije nego su bili spremni za to, prije nego su dobili znanje da opstanu...?

Da li su ove crkve napustili na pravi način, odnosno da li su odradili duhovni put izlaska bez da su propustili učiniti stvari zbog kojih se mogu duhovno zaplesti u njih?...

Sve su to pitanja i stanja u kojima danas žive vjernici Filadelfijske crkve.

Ove osobe, vjernici, koji imaju srce po mjeri Filadelfijske crkve i kao takvi pate u izkompromitiranim crkvama, kao što sam pisala na nekim drugim mjestima, su oni koji svojim pomazanjem i drže te izkompromitirane crkve, denominacije... Jer Isus kaže da neće uništiti pšenicu sa kukoljem, nego čeka vrijeme kada se jasno pokažu plodovi i jasno vidi tko je tko. Također kaže da "neće gasiti stijenj koji tinja", tako ovi vjernici drže taj trag svjetla/vatre u ovim izkompromitiranim crkvama.

Ako se nalazimo unutar neke kompromitirane crkve, mi ne možemo vidjeti i znati kako je izvan toga, ukoliko se ne odlučimo na taj korak ka vani. Ono što u takvoj poziciji vidimo kao sliku koja nas čeka vani, je slika nečeg nesigurnog, nepoznatog, uz velike žrtve i sa nikavom vidljivom dobiti... A to je zapravo pogled koji imamo UNUTAR DUHA te iste crkve čiji smo sada dio.

I ta slika je SAMO DIO, i to samo početni dio, ovoga koraka ka vani. Ovaj prvi korak ka vani je korak ka potpunoj slici koju ćemo ustrajnošću na ovom putu dobiti, putu koje nosi biblijsko obećanje dano Božoj djeci za "budućnost i nadu..."(Biblijka)

Vjernici Filadelfijske crkve bi ovo trebali shvatiti.

Jasno, sve ovo onda i kada osjetimo Božji poziv za dalje.

Budućnost vjernika Filadelfijske crkve, njihova sudbina je u Bogu, u njegovom duhu i mi ovu sudbinu gradimo skupa sa njim. Kada se usudimo napraviti taj korak prema van iz situacije koju ne prepoznajemo da odgovara našem duhu, u ovom slučaju iz tih kompromitiranih crkava, mi se praznimo od duha te iste crkve i na to mjesto dobivamo Božjeg duha u većoj punini, a također dobivamo i vizije za budućnost. Ovaj novi duh kojim se sada punimo u većoj mjeri je duh koji POKRIVA, ZAŠTIĆUJE I ZAKRILJUJE TAJ NOVI PUT, I NJIME NAS VODI.

Dakle, mi na ovom putu izlaska iz kompromisa grijesnih crkava, dobivamo pogled Božji kroz naše oči, i viziju Božju kojom živimo taj novi put.

Ovaj korak izlaska iz kompromitiranih crkava, čini se u vjeri prema Bogu, Božjoj dobroti, ljubavi prema istini i istinitom životu, i u jednom momentu čini nam se da koračamo u prazno, u bezdan, ali kada to učinimo, sa druge strane vremenom uočavamo čvrsti stisak Božji.

Čak i, gledajući poslije unatrag onaj period prvog zakoraka, mi možemo prepoznati da nas je Njegov duh, darom vjere, ponio kroz to, odnosno da smo Božjom snagom to učinili.

Filadelfijska crkva rasuta po SVIJETU

Do sada sam govorila o vjernicima unutar "velikih" kršćanskih denominacija koji su dio Filadelfijske crkve, ali postoje i oni njeni djelovi koji su rasuti izvan ovih crkava, po svijetu.

I oni imaju srce koje kuca mjerom Filadelfijske crkve.

Oni možda to ne znaju, oni se možda drže podalje od crkvi, jer vide grijeh u njima... ili ne vide dovoljno sveto, privlačno mjesto koje bi privuklo njihovo srce... čak mogu biti nesvesni mjere svoga vlastitog srca, jer ih nije ništa tako duboko privuklo da bi sami otkrili čime diše njihovo srce... oni ne prepoznaju možda duhovne stvarnosti svjesno, ili ne barataju pojmovima duhovne strukture na zemlji,...

Ali njihovo srce jednostavno kuca mjerom Filadelfijske crkve i oni žive sa ovim svojim taktom i ovom mjerom, bez znanja o svojoj pripadnosti Filadelfijskoj crkvi, i/ili manje-više oni su zぶnjeni s obzirom na formalnu duhovnost u ovome svijetu.

U zemaljskom načinu razmišljanja, radimo jasne granice između kršćanskih denominacija i svijeta. Ali u istini, stvari nisu tako prepoznate.

One se mjere nebeskim mjerilom, i što se tiče Filadelfijske crkve jasno se zna tko je tko, jer Isus "poznae svoje", bez obzira gdje se nalazio.

Dakle, kao što sam rekla, Filadelfijski vјernici su rasuti. Nisu prepoznati ni od drugih, ni od samih sebe, ali su Isusu dobro poznati. I On ih budno prati.

"Otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko ne može zatvoriti..." Isus

FILADEFIJSKA CRKVA - JESTE CRKVA

Mada je Filadelfijska crkva danas proganjana, rasuta i slaba, ona ipak jeste crkva.

Ona ima svoje apostole, učitelje, evangelizatore, proroke...

Ona ima Božjeg duha koji sve njih nadahnjuje, i oni djeluju (doduše često bez jasnog razumijevanja) u skladu i u interesima Filadelfijske crkve.

Ovi vјernici propovijedaju tamo gdje jesu, pa onda dalje i dalje, po onom Isusovom naputku da propovijedamo "u Jeruzalemu pa sve do nakraj zemlje"...I to rade sve dok ne udare o ogradi sitnih interesa, odnosno nauke lokalnih crkava i svjetskih denominacija sa vlastitim interesima.

I tada, na tom rubu, oni biraju da li izaći ili ne, bez jasnog znanja što ih čeka dalje.

Oni su hrabri, jer ništa na ovom svijetu im nije dovoljno da stanu i zaborave tu mjeru svoga srca – tu količinu duha koja je potrebna da ih ispuni, da imaju snagu i smisao biti tu na zemlji. Oni su hrabri jer su pravedni, jer vrijednost stvari mijere duhom, i tako se čuvaju.

I kada im se ponudi manje od toga, oni bježe od tih zamki, spašavaju "glave", kao zmija u svojoj mudrosti koju Isus spominje, odnosno čuvaju svoga duha, svoju nebesku vrijednost, jer oni upravo osijećaju sebe kao takve, kao NEBESKE LJUDE SA NEBESKIM DAHOM.

Zbog ovoga svoga odnosa prema zemaljskim stvarima, ovu crkvu su prozvali i **"Misionarskom crkvom"**.

Ona dakle, ima prema zemaljskim stvarima biblijski odnos, odnosno ona ništa što ima na ovome svijetu ne naziva SVOJIM, već je svjesna da sve pripada Bogu, a čovjeku je dano da mudro upravlja time.

Ona je svjesna da stvari neće ponijeti na nebo, bez obzra koliko imala ili ne, ali vještina upravljanja danim zemaljskim vrijednostima je blago koje se na nebu višestruko umnaža.

Ovakvim stavom Filadelfijska crkva ("mudri upravitelj" Biblija) mudro upravlja zemaljskim stvarima/lažnim blagom i tako "čuva svoje srce za puninu duha, za snagu koju prima od njega za opstanak i prolazak u nebesku pobjedu.

Ovo je situacija koju danas Filadelfijska crkva živi, ali to sama baš sve jasno ne prepoznae.

Njen um je djelomično zamagljen "crkvenom doktrinom" i neznanjem, njen duhovni miris zadimljen "zemaljskim kadom" kompromitiranih crkava, ili svjetom između kojega se nalazi.

Ali duboko u sebi, ovi Filadelfijski vјernici ne pristaju na ovo, i ne pristaju na plaću ovakve zaprljane situacije.

Tako plaća ovakvih crkava, dok svojima izaziva radost, njima izaziva tugu.
Oni su tako ovim odvajanjem srca, sačuvali sebe.
Zbog toga i ostaju dio Filadelfijske crkve.

Dakle, Filadelfijska crkva, kao crkva, ima službe i darove od Boga, ima ljudi sa tim službama i darovima, ima svoj rast, i svoje sazrijevanje.

Filadelfijska crkva je za razliku od drugih crkava svjesna da ima Isusa za pastora, Njega za vođu, da ima Duha Svetog kojim prorokuje i Boga Oca koji zaista čini djela koja ona ga ona moli. Oni su svjesni da biblijsko obećanje: "Odvojite se moj narode, i ja će vas primiti.", nosi svoju veću puninu od one sa kojom su okruženi u svojim sredinama.

Tako oni koji obavljaju ove službe u Filadelfijskoj crkvi, čine to U IME ISUSOVO.
Dakle, sa Isusovim autoritetom, Njegovim poslanjem i njegovom silom. I oni ne miješaju Božji autoritet sa svojom ljudskom mudrošću i interesima.
Drugim riječima, vjernici odnosno službenici Filadelfijske crkve, samo služe.
Oni imaju duhovno znanje koje je potrebno da se shvati onaj biblijski stav:
"Sluga sam beskorisan..."

Filadelfijski vjernik zna da je tu da SAMO PROPUŠTA kroz sebe nebeski autoritet, da crkvenom strukturom samo čini jedan red na zemlji, onaj kojim se spušta nebeski autoritet, nebeski svijet, nebesko kraljevstvo na zemlju.

Isus je rekao da on ništa ne čini sam, nego čini samo ono što mu Otac kaže. To dakle službenici Filadelfijske crkve, JAKO DOBRO ZNAJU i oni slijede ovaj primjer svoga Učitelja.

Upravo ovo je i razlog zašto im je povjerenovo ovoliko blago, nebeski autoritet, i dana ovolika nagrada kroz Isusovo obećanje i Njegovo sadašnje otvaranje puta. Ovi vjernici su, sa druge strane, naučili i što znači ne raditi to na ovakav način, odnosno zadržavati Božji autoritet i miješati ga sa svojim, ljudskim autoritetom i mudrosti.

I naučili su to na vlastitoj koži. A vrlo često i svojevoljno. Baš kao što je i Isus sam sebe predao na žrtvu, dakle svojevoljno.

Ovo su dakle oni "**Dosta je učeniku da bude kao Učitelj**"(Biblija).

Zbog svega ovoga u biblijskom dijelu koji govori o Filadelfijskoj crkvi, Isus kaže da će ove pobednike učiniti stubom u hramu svoga Boga.

Tako su ovo oni koji su se dali oblikovati "kao glina što je oblikuje lončar", kako ih Biblija uspoređuje, i dopustili svoje oblikovanje do te mjere da imaju oblik "stubova u Božjem hramu". Dakle, oni nisu stubovi u SVOJIM kraljevstvima, ovdje na zemlji, odnosno religijama koje su oblikovali po svojim prizemnim interesima.

Da su ovi vjernici to do sada radili, oni bi sada i imali svoja zemaljska kraljevstva.

ALI, OVA ZEMALJSKA KRALJEVSTVA/RELIGIJE BI SADA BILI MREŽE KOJE BI ZAHVATILE I ZADRŽALE NJIHOVE DUŠE VEZANE ZA ZEMLJU, ODNOSENZO ZEMALJSKE/ĐAVOLSKE INTERESE.

Sada pak, oni nemaju NIŠTA ŠTO IH TU MOŽE ZADRŽATI.

To je razlog zašto ove vjernike zovu i "nebeski ljudi", a njihovu Filadelfijsku crkvu, "Misionarskom crkvom" .(Misionari u pravilu nemaju svoju imovinu i šalju se u druge narode.)

Nastavlja se...

